A°. 1854. **No. 83.**

Donderdag, **13 Julij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

7 Julij. Van de slavin *Johanna* geboren in 1829, dochter van *Flora*, en hare kinderen *Elisabeth*, geboren in 1850, *Hendrik*, geboren in 1852, en *Rudolph*, geboren in 1854; toebehoorende aan plantaadje *Rac a Rac*, divisie *boven Suriname en Thorarica*.

» » Van de slavin *Marie*, geboren in 1817, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende aan plantaadje *Dordrecht*, divisie *boven Suriname*.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements – Secretarie.

Paramaribo, den 8 Julij 1854.

Van wege het Bestuur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, tengevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan de slavenkinderen *Bersela*, geboren in 1841 en *Johan*, geboren in 1848, kinderen van *Sally*; toebehoord hebbende aan plantaadje *Sarah*, in *Coronie*.

2o. Aan den slaaf *Frederik*, geboren in 1827, zoon van *Isobella I*; toebehoord hebbende aan plantaadje *Berlijn*, divisie *Para*.

3o. Aan den slaaf *Anthonij*, geboren in 1833, zoon van *Lena*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. Dessé.

4o. Aan het slavenkind *Louisa*, geboren in 1847, dochter van *Lucij*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel E. Audain.

5o. Aan het slavenkind *Betje*, geboren in 1843, dochter van *Kea*; toebehoord hebbende aan den boedel H. F. van Wijcks.

6o. Aan de slavin *Maria*, geboren in 1821, dochter van *Betje*; toebehoord hebbende aan plantaadje *Berthoudslust*, divisie *beneden Cottica*.

7o. Aan de slavin *Martina*, geboren in 1788, waarvan de moeder onbekend is; toebehoord hebbende aan M. S. C. Steffens.

8o. Aan de slavin *Julia*, geboren in 1832, dochter van *Sabina*, toehoord hebbende aan plantaadje *Brouwerslust*, divisie *beneden Cottica*.

9o. Aan de slaven: *Josephina*, geboren in 1837, *Pietje*, geboren in 1840, en *Adolphina*, geboren in 1844, allen kinderen van *Jetta*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker,

en 10o. Aan de slavin *Carolina Frederika*, geboren in 1817, waarvan de moeder onbekend is, en hare kinderen: *Willem Frederik*, geboren in 1840 en *Hendrik Frederik*, geboren in 1842; bekend staande ten name van J. F. van 't Kruijs (nu wijlen) als straatvoogd, — onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator ad hoc.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren van

1o. *Anna Bersela Amres.*
Marius Johan Amres.
2o. *Frederik Julius Nirk.*
3o. *Jacobus Anthonij Essed.*
4o. *Louisa Odain.*
5o. *Frederika Elisabeth Wijksen.*
6o. *Adolphina Maria Einaar.*
7o. *Christina Martina Teffen.*
8o. *Julia Hiner.*
9o *Josephina Lidij.*
Pietje Lidij.
Adolphina Lidij.
en 10o. *Carolina Frederika van 't Kruijs.*
Willem Frederik van 't Kruijs.
Hendrik Frederik van 't Kruijs.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements – Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1854.

12 Julij. Van de slavin *Truitje*, geboren in 1805, dochter van *Jetta*; toebehoorende aan E. J. C. Stiesel.

» » Van de slavin *Lotje*, geboren in 1807, dochter van *Quasiba*; toebehoorende voor den vrijdom aan D. C. Munro.

» » Van het slavenkind *Zwaantje*, geboren in 1843, dochter van *Henriette I*; toebehoorende voor den vrijdom aan M. S. Wormer.

» » Van de slavin *Johanna*, geboren in 1810, dochter van *Rebecca*; toebehoorende aan den houtgrond *Overtoom en Vreeland*.

» » Van het slavenkind *George*, geboren in 1850, zoon van *Lucia*; toebehoorende voor den vrijdom aan L. Elsperman.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

(10347) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, publiek bij executie verkoopen:

½ aandeelen in de Plantaadje *Mary's-hope* cum annexis, gelegen in *Coronie*, aankomende de Erven Conollij.

½ aandeel in de Plantaadje *Mary'shope* cum annexis, gelegen in *Coronie*, aankomende Joseph Robinson en R. Wright, beide aandeelen op den 26 Junij ll. onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 12 Julij 1854.

SIMON ABENDANON Sz.

De Commissie, benoemd bij Resolutie, van Z. E. den Gouverneur van den 30sten junij d. j., No. 900, ten einde in deze kolonie eene inteekening te bevorderen tot het bijeenbrengen van gelden voor de oprigting van een *Nationaal Monument* binnen *Amsterdam*, hetwelk het aandenken aan het METALEN KRUIS, dat, na verloop van jaren, door weinigen meer gedragen zal worden, duurzaam voor het nageslacht bewaren zal,—heeft de eer bij deze, al de Ingezetenen van dit gewest uit te noodigen, om elk het hunne daartoe te willen bijdragen. Ieder, die zich de jaren 1830 en 1831 herinnert, als een roemrijk tijdperk in de geschiedenis van het Nederlandsche volk, zal voorzeker gaarne hieraan deelnemen.

Er zullen lijsten van inteekening worden rondgezonden, om zoo veel mogelijk aan ieder de gelegenheid tot het geven eener bijdrage aan te bieden.

Paramaribo, den 10 Julij 1854.

J. C. DE NORMANDIE 's JACOB.
H. C. FOCKE.
J. A. MULLER Jz.

Gemengde Berigten.

Over den aard van den tegenwoordigen oorlog leest men in de Weener *Lloyd* het volgende:

» Van een strijd, die veeleer door een boos noodlot dan uit boozen wil is ontstaan, die onregelmatig tot rijpheid is gebragt, wiens karakter door geen mensch aangewezen kan worden, moeten de loop en de uitslag onvermijdelijk in een mystisch duister gehuld zijn. Zou Rusland een land of een regt op Turkije willen veroveren, zou het Turksche rijk zich verdedigen, zou het bondgenooten vinden die het in zijne politiek ondersteunden, dan ware de oorlog een eenvoudige oorlog, zijn karakter, merkbaar, zijn uitslag mogelijk vooraf te bepalen. Blijft Rusland overwinnaar, dan zou het zijnen wil kunnen volbrengen; wordt Rusland overwonnen, dan zou het met verlies van grondgebied zijnen strijdlust kunnen boeten. Doch de staat van zaken is niet aldus. Eene Turksche politiek doet zich nergens als grondslag voor dezen oorlog kennen, en de wil van de Verhevene Porte zal op den uitgang van den oorlog slechts een ondergeschikten invloed hebben. De ter hulpe van de Porte toegesnelde mogendheden treden als hoofdpartijen op het tooneel, en ieder van haar zal in den loop van den strijd het een of ander doel van haar streven moeten *vinden*; want bij het begin van den oorlog *kon* men dit niet bepalen. Weet Frankrijk heden wat het over drie maanden in de Oostersche kwestie zal willen? Weet Engeland dit? En weet men dat Frankrijk zal willen wat Engeland wil, en omgekeerd? En is de stelling der andere mogendheden, die allengs aan den strijd zullen deelnemen, niet even zoo? Men weet alléén dat men oorlog *moet* voeren, dat men eerst gedurende den strijd het doel er van zal hebben te bepalen en zich dan daarover te verstaan met zijne bondgenooten.

Het karakteristieke van dezen oorlog is, dat even als niemand hem zoekt, niemand hem meer vermijden kan, dat eene volkomene overeenstemming onder de krijgvoerende mogendheden der eene partij bij den aanvang van den oorlog

onbereikbaar is, in zijnen voortgang eerst te beoogen zal zijn en dat, geruimen tijd althans, het bewustzijn van gemeenschappelijk één tegenstander te hebben, de voornaamste band zal zijn die de verbondenen *verbonden* doet blijven. Oorlogen als die welke thans is ontstaan, zijn de gevaarlijksten en in de gevolgen het meest onberekenbaar, want hunne verwikkelingen zijn talloos en den menschen in het niet gegeven vooraf de vredes-traktaten te vermoeden, waardoor zij kunnen eindigen. Het eenige wat in dezen oorlog eenvoudig en klaar is, en waarop men met vertrouwen mag berusten, is het overwigt van de magt die aan de eene zijde te vinden is. Daaruit mag de hoop worden geput, dat dat overwigt, met energie aangewend, den uitslag zal bespoedigen.

Aan de Russische troepen is bij eene dagorder uit Bucharest, een lied uitgedeeld, dat bestemd is om door de krijgslieden te worden gezongen. Eene onberijmde vertaling daarvan luidt aldus: » Soldatenlied." » Het leven is hij alleen waard, die den dood niet vreest: De regtzinnige Russische krijgsman slaat de vijanden, zonder ze te tellen. Of het Franschen, Engelschen, of het onnoozele Turken zijn, komt er uit ongeloovigen, wij dagen u tot den kampstrijd uit.— Gij dorst naar het bloed der regtzinnigen. God zal u door ons tuchtigen. Beschermers der Heidenen, eeuwige schande en smaad over u.— Voor den Czaar van Rusland zijn wij bereid te sterven. Voor den Czaar en Rusland steken wij u op de bajonet.— Moed is ons aangeboren, wij vreezen den dood in den slag niet. Gode zijn de dapperen welgevallig; zij vinden hun loon in den hemel.

Een der rijkste kapitalisten te Petersburg heeft eene som van 500,000 zilveren roebels voor den tegenwoordigen oorlog geschonken. De Keizer heeft hem daarvoor, bij eenen eigenhandigen brief, zijnen dank betuigd.

Als eene merkwaardigheid wordt opgegeven, dat toen Rusland in 1828 met Turkije in oorlog was, Keizer Nicolaas Poolsche officieren liet uitnoodigen om aan den strijd mede deel te nemen; doch dat er thans geene Polen gevonden worden bij de legermagt, welke in den tegenwoordigen oorlog dient.

De Turken hebben maatregelen genomen om vijandelijkheden van de Montegrijnen te keer te gaan. De pacha van Mostar heeft eene oproeping aan de ingezetenen der Herzegowina gedaan, waarbij hij te kennen geeft, dat de trouwelooze Montenegrijnen vroeger, op voorspraak van Oostenrijk en Rusland, gespaard werden, terwijl zij anders reeds van den aardbodem verdelgd zouden zijn; dat zij nu weder gemeene zaak met de vijanden der Turken maken, en dat dit niet langer kan geduld worden. Hij vordert de ingezetenen der Herzegowina op, om twee man van de honderd voor het leger te leveren, ten einde de Montenegrijnen te helpen weerstaan. Ten gevolge dezer oproeping zouden reeds 5000 weluitgeruste mannen naar Mostar opgerukt zijn.

Het onderhoud, dat bij zijne aankomst te Konstantinopel tusschen prins Napoleon en den Sultan plaats had, moet allerminzaamst zijn geweest. Toen de Sultan twee dagen later een bezoek aan den prins bragt, werd het gesprek in de Fransche taal gevoerd. Abdul-Medjid heeft herhaald, dat hij voor al zijne onderdanen vooruitgang wenschte en dat hij het voorbeeld zijner bondgenooten wilde volgen. Op het gastmaal, dat dienzelfden dag in het Fransche gezantschapshotel gegeven werd, heeft de prins een toast ingesteld op den Sultan. Hij zeide: Wij zijn herwaarts gekomen, Mijne Heeren, om hem in opregtheid en met kracht te beschermen."

De droevige uitgang van den Griekschen opstand in Thessalie en Epirus heeft in Beijeren in de hoogere kringen der maatschappij veel leedwezen verwekt, want de droom van een Byzantijnsch Keizerrijk, hetwelk een Beijersch vorst zou oprigten, bragt reeds de hoofden op hol. Meer nog dan door dien onspoed wordt het leedwezen vermeerderd door de opmerking, dat de Engelsche en Fransche regeringen thans in ernstige overweging nemen, of het geraden zij, het bestaae van een Grieksch Koningrijk onder de tegenwoordige dijnastie te handhaven. Het is alsof de Westersche mogendheden Beijeren voorloopig willen toonen, waartoe de gehechtheid aan de Russische staatkunde, die hier volstrekt niet verholen wordt, zou kunnen leiden. De heer Dönniger en v. d. Tann, die 's Konings vertrouwen bezitten, zijn naar Berlijn gezonden, om de bemiddeling der Duitsche groote mogendheden in te roepen, en men zegt, dat Beijeren verklaren zoude, niet tot de overeenkomst van Pruissen en Oostenrijk te zullen toetreden, als de hoven van Weenen en Berlijn niet tevens het voortdurend bestaan van het Grieksch Koningrijk waarborgden.

Men zegt, dat bij het Pruissische ministerie van Koophandel een plan govormd is, om eene zoodanige inrigting tot stand te brengen dat de brieven van Berlijn in 34 uren te Londen en Parijs zouden kunnen aankomen. De verzending zou van daar 's avonds ten zeven ure bevorderd worden, en de brievenmalen zouden dan te Londen 's morgens zoo vroeg aankomen, dat de brieven nog denzelfden morgen van daar verder, b. v. naar Liverpool, zouden kunnen afgaan. Van Parijs naar Londen zou dan de afzending van de post naar Berlijn, nog denzelfden dag 's avonds plaats hebben, zoodat zij in den morgen van den tweeden dag te Berlijn zou wezen. Te dien einde zoude onderhandelingen geopend zijn met de Regeringen der landen, waarover de bedoelde lijn van den spoorweg loopt, en de uitslag zou reeds gewenscht zijn geweest als Brunswijk en Hanover geene bezwaren wegens plaatselijke belangen ingebragt hadden.

Men leest in de *Leeds Times* dat de Eng. Regering in die stad een bestelling kogels van een nieuw model gedaan heeft. Deze hebben drie kanten en loopen in eene punt toe. Men meent dat zij bestemd zijn om vestingwerken te beschieten.

Appelkruid.

In een tijd als deze, waarin men zich algemeen het lot der arbeidende klasse aantrekt, mag wel eens de aandacht gevestigd worden op de duurte der boter. Daardoor toch zijn de mingegoeden gedrongen, om droog brood te eten. Dit is in Duitschland niet zoo: aldaar wordt door de mingegoeden, in plaats van boter, appelkruid gebruikt, terwijl bij de meergegoeden, dat kruid naast de boter staat.

Tot het maken van appelkruid bedient men zich zoowel van zoete, als van zure appelen, doch bij voorkeur van de vaste soorten, daar deze de meeste stroop geven, en kookt ze in een koperen ketel gaar.

Is de pot goed gedekt, dan behoeft men slechts een half uur fiks door te stooken. Men gebruikt daarbij een weinig water, ze worden in den den damp gaar. Wanneer de zure appels gekookt worden, dan legt men op den bodem van den ketel eene laag zoete, omdat deze niet zoo ligt aanbranden.

De gaargekookte appelen worden in linnen zakken geperst, waartoe dat soort van doek bijzonder geschikt is hetwelk men bij het persen van komijne kaas aanwendt, terwijl ook de pers bij het maken van deze kaas gebezigd, daartoe bij voorkeur wordt gebruikt.

Het uitgeperste vocht wordt mede in den koperen ketel gebragt, en heeft, goed aangestookt, vijf tot zeven uren noodig om te verdampen.

De graad van dikte wordt, onder het koken, het best beproefd, door een lepelvol op een tinnen bord uit te gieten.

Bekoeld zijnde, ziet men of het dik genoeg is, om met een mes over brood gesmeerd te worden. Daarna wordt het in steenen potten gegoten, en eenvoudig toegedekt.

Dit kruid nu wordt in Duitschland, in stede van boter, door millioenen menschen, gebruikt, smaakt zeer aangenaam en is zeer gezond.

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester J. C. Gomperts:
Dingsdag, 11 Julij 1854.
Het Huis en Erf aan den *Waterkant* La. A No. 100, aankomende den boedel A. Mac Intosh. — *f* 9,200.— *Opgehouden.*

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 12den dezer; het schip Aidina Anna Susanna, kapt. B. W. Schenk, naar Amsterdam, lading: 275 vaten Suiker 408,922 p.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard.

Noord - Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Josine Louise, kapt. J. H. Fekkes, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

Paramaribo, den 12 Julij 1854.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.